

Вечерята на същото число, генералъ Столѣтовъ остави 4-а дружина на Поповата възвишенностъ, а съ другитѣ три дружини и планинската артиллерия отетжни на прѣвала.

Макаръ и да очаквахме слѣдъ Старо-Загорския бой настѣпленieto на турцитѣ, но ний не допушахме, че това настѣпление ще послѣдва толкова скоро, тъй като армията на Сюлейманъ-паша бѣ прѣтърпѣла чувствително поражение при с. Джуранлии отъ генералъ Гурко и голѣми загуби при Стара-Загора, отъ българското опълчение, а най-повече, защото имаше положително свѣдѣние, че Сюлейманъ-паша отетжнилъ съ разстрояната си армия далеко на югъ отъ Стара-Загора, за да я приведе въ редъ и да подготви резервиститѣ. Но турцитѣ не губяха врѣме; тѣ искаха да се възползватъ отъ незавидното положение на противника си на Шипка и за туй скоро черкезитѣ и башибозуцитѣ се появиха въ околността на града Казанлъкъ, а слѣдъ тѣхъ и цѣлата Сюлейманъ-пашова армия, които прѣдаваха всичко българско на огънь и мечъ.

Като се съпоставяше тогава появяването на Сюлейманъ-паша съ извѣстията, които постоянно идяха отъ Плѣвенъ и Русе за енергичнитѣ и тамъ неприятелски дѣйствия, обясняваше се, че настѣпленieto на тая Сюлейманова армия е въ свързка съ ония двѣ при Плѣвенъ и Русе и че най-близката ѝ цѣль трѣбваше да е прѣвземанieto, първо, на Шипченския проходъ, сетнѣ, на Търново и най-послѣ, съвмѣстно съ другитѣ двѣ и града Свищовъ.

Този планъ на противника още по-ясно трѣбваше да се рисува въ въображението на генералъ Столѣтова, който най-добрѣ бѣше посвятенъ въ течението на работитѣ по дѣйствиата на противника по цѣлия театръ на военнитѣ дѣйствия. Той най-добрѣ е съзнавалъ тогава извънредно голѣмото значение на защитата на Шипченския проходъ за исхода на войната и най-много е чувствувалъ опасността отъ настѣпленieto на Сюлеймановата армия.

Тъй като защитата на Шипченския проходъ зависяше въ по-голѣма частъ отъ опълчението, за туй, когато дружинитѣ се бѣха спрѣли за почивка на първата тераса — до чушмата, генералъ Столѣтовъ се обърна къмъ опълченцитѣ съ една пламенна рѣчь. Ето и самото ѝ съдържание:

— „Момчета! Вий видѣхте въ Старо-Загорско какъ въковнитѣ ви врагове прѣдаваха всичко българско на унищожение, а самитѣ българи на истрѣбление! И сега виждате, какво става въ полето!